

nagaan, hoe het in de woning van Holtus was toegegaan na de waarschuwing door Isaac de Koning aan diens dochter gebracht, om alle exemplaren te vernietigen. Hebben wij den sluier reeds een weinig opgelicht, die ook dit gedeelte der geschiedenis van ons pamflet omhulde, de inlichtingen uit den mond van personen, die ooggetuigen of behulpzaam waren in dit gedeelte der conspiratie, is, naar wij mogen aannemen, even onwraakbaar als getrouw en wel waard om hier te worden medegedeeld.

Adriana Maria talmt na het bezoek van de Koning niet. Heeft hij haar niet aangeraden om alles te verbranden, — in zijn verzoekschrift den 9 October 1786 bij Schepenen van Rotterdam ingeleverd, wijst hij er zelfs op, dat hij dit met Holtus, na het verschijnen van het plakkaat der Staten van Holland, reeds overeengekomen was — en is er daartoe geen goede gelegenheid bij Jacob Korthals, met wiens vrouw zij bevriend is? Met deze laatste brengt zij, volgens haar verhoor, de boekjes uit den lederen koffer in verscheiden gangen naar de branderij. Twee uren hadden zij er voor noodig om ze alle uit dien koffer te verwijderen. Had dit des Zondags plaats, reeds Zaterdag den 17 November had — indien wij zijn getuigenis mogen gelooven — de meesterknecht der branderij, Johan Michael Ley, met zijn kameraad «op order van hun meester een groote coffer uit de woning van Holtus weggehaald». Dienzelfden Zaterdagmorgen was de oudste dochter van Holtus, gehuwd met zekeren Scheenaerts, bij juffr. Korthals geweest en had daar eenige papieren, die zij bij zich had, verbrand. 's Middags was zij voor hetzelfde doel nog eens teruggekomen. Ook was Isaac de Koning, zoo getuigt de vrouw van Korthals op hare beurt — terwijl Korthals-zelf, bij dit verhoor, waartoe beiden opgeroepen waren, bescheiden achter de coulissen blijft — dien zelfden dag bij hen geweest om op het weghalen en verbranden dier